

РЕШЕНИЕ

№ 7663

гр. София, 17.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8091** по описа за **2021** година докладвано от съдия Стефан Станчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по касационна жалба от ОДБХ С.-град, чрез пълномощник против решение № 20118189 от 17.05.2021, постановно по нах дело № 1504/2018 по описа на СРС/16. Със съдебното решение е отменено НП№ 131/15.03.2017 г., издадено от директор на ОДБХ С.-град. Искането е за отмяна на решението на СРС и да се потвърди издаденото НП. Претендира присъждане на разноски за двете съдебни инстанции.

Ответник по касационната жалба оспорва основателността ѝ твърди изтекла абсолютна давност.

Представител на СГП предлага да се отхвърли касационната жалба.

След като се запозна с материалите по делото и представените доказателства съдът установи, че жалбата е подадена в срок, от страна – адресат на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна, но по различни от изложените в нея аргументи, а именно по следващите съображения.

С АУАН № 1001395/17.02.2017 г, съставен от старши инспектор отдел КП при ОДБХ срещу ответник е вменено административно нарушение по чл. 20, ал. 1, т. 1от ЗХ във вр. т.67, б. „б“ от ДР ЗХ. АУАН е съставен за нарушение, констатирано с КП 0009737/13.02.2017 г.

Въз основа на жалба на нарушителя е образувано административно наказателно производство по нахд № 1504/2018 г. на СРС, НО, 16 състав. Т.е. има образувано административно наказателно производство, което е обявено за решаване на 05.11.2018 г.

Първоинстанционния съд се е произнесъл с решение от 17.05.2021 г. по така образуваното административно наказателно производство. Към момента на постановяване на решението на СРС не е била изтекла предвидената в закона абсолютна давност, но към момента на разглеждане на настоящото касационно производство и постановяване на това решение, предвидената в закона абсолютна погасителна давност е изтекла. Поради горното настоящият състав намира, че следва да бъдат изложени аргументи само и единствено относно прилагането на института на абсолютната погасителна давност и аргументи относно изтичането ѝ.

Чл. 11 от ЗАНН, който препраща към НК по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита, доколкото в ЗАНН не е предвидено друго, препраща и към института на абсолютната давност. Изтичането на абсолютната давност е именно от кръга обстоятелства, изключващи отговорността, т.е. по отношение на тях, доколкото в ЗАНН не е предвидено друго, следва да се прилагат правилата на НК.

Във връзка с горното настоящият касационен състав намира решението на първоинстанционния съд е правилно като краен резултата по съображенията изложени по-долу.

На първо място чл. 11 от ЗАНН препраща към общата част на НК по въпросите касаещи вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита, доколкото в самия ЗАНН не се предвижда друго.

Във връзка с давността ЗАНН дава конкретна уредба в два случая: по отношение на изпълнение на наказанието по влезнал в сила административно наказателен акт (чл. 82 от ЗАНН) и в разпоредбите на чл. 34 от ЗАНН що се отнасят до административно наказателното производство в частта, която се развива пред административно наказващия орган, с оглед осигуряването на бързина и невисящност на производство, което в много голяма степен засяга правната сфера на лицата. В разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и 3 от ЗАНН са предвидени сроковете, с изтичането на които не може вече да се образува административно – наказателно производство пред административно наказващия орган. Що се отнася до съдебната фаза на административно наказателното производство, спрямо нея, изрична уредба в ЗАНН не се съдържа, като по силата на препращащата норма на чл. 11 от ЗАНН, в този случай се прилагат разпоредбите за давността и абсолютната давност по НК.

В глава IX от НК "Погасяване на наказателното преследване и на наложеното наказание", чл. 79 предвижда, че наказателното преследване се изключва когато е изтекла предвидената в закона давност. Съобразно разпоредбата на чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години за всички други наказания с изключение на тези дадени в предходните точки на същата алинея. В конкретния случай административно наказателно производство е образувано. Разпоредбата на чл. 81, ал. 3 от НК е предвидила обаче абсолютна давност, с изтичането на която, макар да е било образувано производство, отговорността се погасява. В посочената разпоредба е посочено, че независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното

преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член (чл. 80, ал. 1, а в настоящия случай т. 5 от този член от НК). В конкретния случай давността е три години, а абсолютната давност (съобразно разпоредбата на чл. 81, ал. 3 от НК) е четири години и половина от момента на извършване или довършване на нарушението по аналогия от чл. 80, ал. 3 от НК.

Настоящият състав намира, че правилата за давността и абсолютната давност, предвидени в НК, следва да се прилагат и в административно наказателното производство и поради това, че давността и абсолютната давност, като основание за изключване на отговорността, е предвидено за много по – тежки простъпки, а именно престъпленията и няма логика за по леки простъпки – административните нарушения – да бъде изключена. В случай, че се приеме, че за административни нарушения давност не тече, би се получило така, че лице извършило по – лека простъпка – административно нарушение – да бъде поставено в по – тежко положение от лице извършило престъпление.

В конкретния случай нарушението е извършено на 17.02.2017 г., и абсолютната давност съобразно действалите по време на извършването му разпоредби е изтекла на 17.08.2021 г.

За това дали е изтекла абсолютната давност за преследване на престъпление или извършено административно нарушение съдът е длъжен да следи служебно. Във връзка с това настоящият състав констатира, че към момента на постановяване на първоинстанционното решение абсолютната давност не е била изтекла, но към момента на постановяване на това решение предвидената в закона абсолютна давност е изтекла. С оглед на това, настоящият състав намира, че първоинстанционното решение, с което е отменено НП е правилно като краен резултат.

Воден от горното съдът счита, че оспореното решение от 17.05.2021 г. на СРС, НО, 16 състав, постановено по нах дело № 1504/2018 г. е правилно като краен резултат и следва да бъде оставено в сила.

Във връзка с това на основание чл. 221 от АПК съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 20118189 от 17.05.2021, постановно по нах дело № 1504/2018 по описа на СРС/16.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател:

Членове: 1.

2.